

1012. szám.

Január 6. 1878.

Megjelenik minden **vasárnap** misfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal**: Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasábos nompareille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

A H Á R O M K I R Á L Y.

*Történt, hogy ezer és nyolczszázhetvennyolczban
 Ama három király felkelne suttymban
 Messiást keresni. Csillagot nem látnak —
 Neki indulnak hát a széles világnak.*

*Hogy utjok vezeti őket Prussiába,
 Kérdezték: merre van a világ váltása?
 — A burkus pediglen nékiek — ebadta! —
 Messiás gyanánt a — Bismarckot mutatta.*

*Ez nem az. Gyerünk hát feljebb. Muszkaország
 Az a hon melyben a Messiást meykapták.
 Utbaigazítják a három monarchát:
 Menjenek csókolni a Sándor czár markát.*

*Az pedig vérszagu. Gyerünk hát te délnek.
 Így történt hogy Törökországba érnének
 Hol itt a Messiás? — Menjenek Plevnába!
 Ha ott nincs — valahol muszkák rabságába'!*

*Furcsa ez. Még feljebb! Hát ez mi? Szerbia.
 Van-e itt Messiás? Van hát. Uramfia,
 Menjetek, hozzatok el — várjuk javába.
 Hol van? hát Budán ül, benn a Fortunába.*

*Szomszédja ezeknek dicső Hungária,
 A melynek adatott mindétig várnia.
 „Hol a ti . . .“ micsodánk? „hát a Messiástok.“
 Menjetek Turinba . . . „hej csak behoznátok!“*

*Innét csak egy ugrás vagydon Ausztriába,
 A ki ott Messiást keres, — vajmi kába.
 Policzáj megfogja, bureauchef kikérdi,
 Remeg ijedtében három király térdi.*

*»Hát maguk kicsodák? „A három királyok!“
 Souverain? Szövetséges? Vazallus? Hah! hályog
 Hull le a szememről! Magok „parodiák“
 „Császárszövetségre“ faragta egy diák!*

*Azért hogy ha „kendtek“ még egyszer mernének
Messiást keresni, — mivel az nem fér meg
Reichsgesetz paragraph nem to'm hányadikkal —
Fognak ismerkedni bőrebben dutyikkal.*

*Mivelhogy itt nálunk mindenki oly boldog
Hogy hát alig győzi. Akik meg bolondok
S bőrükbe nem férnek, kivesszük belőle!
Azért hát „Firt ina Gott.“ Czoki. Előre!*

*Igy lön, hogy tovább már nem is keresnének
A három királyok, mindahárman vének,
Még egyszer az utat egyik se tenné meg —
Hisz Messiást sehol, sehol sem lelnének.*

Dongó.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Olvasok ujsagba, hogy anglus kezdi fízkelődnyi muszka elen: hogy bizony mar kösön bikesiget turkusal. Hogy Andrasy grof ü excelentiaja is elfelejtete ujvi gratulatiot küldenyi Bismarknak is Gorcsakoffnak, a miből karikazot nagy minkü aprehensio, a minek ismit az let a vige, hogy Andrasy el akarja csapnyi három-csaszar-szűvetsiget is kurizalnyi kezdi anglus kiralyninak (Mig eczer megjegyzek, hogy mindezt in ujságokbul böngiszek is nem valalok irte feletüsiget.)

Az egisznek pedig az lene legeslegvige, hogy most mar muszka megijet is kinalja fegyverszünetet turkusnak. Turkus azonban nem tagit. Hogy ü neki nem kel. Mar kisö. Minek neki fegyverszünet, — gondolja magaban, — mikor neki anglus küldenyi fog flotat. (Kirek nem flotat olvasnyi, a kin lehet piano fujdogalnyi szép csendes, bikesiges notakat, hanem valosagos, igazi tengeri flotat, a kin szokas öreg agyukbul bumberdozni.)

Hanem hat az mind csag lari-fari, ujsagiro orszag-vilag-bolondito kombinatioi, a melyekre soha se nem lehet sokat adnyi. A mint hogy in nem izs adok semit. Mer tudok, a mit tudok: hogy keleti kirdis mozt van legnagyobb krizisben, melynek utolya lesz nagyon szomorü furcasag.

Elmondok barátom uramnak parolara status-titkot, melyet kluban kikonfundaltak.

A dolog úgy al: hogy jövő tavaszra mekezdődik olyan nagy haboru, a kihez a mostani csag kizs-miska. Vagy mig a se! Lesz nemulas egisz keleten. Harom nagy hatalom fogja egymast pusztitanyi, czibalnyi: a turkus, a muszka is az anglus. Mig pedig furfangos modon. Törökorszagot fogja segitenyi Angolország azir, hogy muszka Konstantinapolyba bele ne mehesen (hogy hova mehesen! ahoz semi köze,) de fogja segitenyi muszkat is, hogy ü maga, — mar mint Anglia, — okupalhason Egyptomot. Jól van! De turkus se bolond, hogy ne iljen gyanupörel. Elfogagya ugyan anglus segicsiget, hogy muszkkakat Konstantinapolytul visszatarcsion, de azir mig se fog nagyon megvernyi azsiai orosz armadiat, nehogy furfangos anglus muszkkak leveretise utan Azsiaban is Afrikaban megvethesen labat. Igen am! De muszkanak izs van magahoz valo esze. Fog ugyan haboruznyi anglusok is turkusok elen, de titkon migis csag segitenyi fog angliust azir, hogy az Egyptomba szorulyon, is hagygyon egisz Europat muszka czivilizatiönak, — turkust pedig azir, hogy angliust Egyptombul izs visza kiszoricson s ot izs legyen filig-medig ur. (A másik filig-medig ural, a turkusokal, — gondolja magaban muszka, — majd kisöb úgy izs elbanhatya.)

Hat bizony ez nagybolond haboru lesz. Mi csak fogjuk hatulrul varnyi, hogy mi lesz hat ebül?

Ha pedig majd mindegyik kikapta egyig-tül izz masigitul izz maga kutya-porczióját: akkor lekülgyük Andrásy ú excellenciaját promontori hajóval, hogy csinyaljon köztük biki-siget, mondvan: hogy hiszen ne figurazanak, lathatyak, hogy mind a három barátja egymasnak — sutyomba, hat minek mutogatyak magukat úgy, mintha leninek egymasnak halalos elensigek.

Igy fogunk mi eldöntenyi keleti haboru sorsat.

Ezir a politikair kapta ujvi ajandikba ú excelentiaja kiraly urunk ú felsigitul arany-gyapjas ordot. — Rig megirdemelte.

Maratam

alazatos szolgaja

J. Z.

Variatiók egy szál húron a la Paganini.

Verhovay az Egyetértésben. Ha te iszol egyet, én iszom tizenegyet, s akkor aztán majd magam se tudom mit beszélék.

Az esküdt szék előtt. Uraim. Nincs nálamnál nagyobb hive a dynastiának; én a királyért véretem és tintámat kész vagyok kiontani, s a k o r o n á t még akkor is tisztellem, ha nem kávéház.

Csávolszky. Te pajtás! Hiszen azt irtuk, hogy Mucius Scaevolák leszünk; s mindnyájan megyünk a tűzbe — u t á n a d. Verhovay. T ű z b e igen; — de h ű v ő s r e nem.

A parnasszusról.

P. J. Hát azért irtam én meg a »Zenith« történetét, azért a művészet történetét, azért irtam annyi potya-verset, hogy utoljára se válaszszanak be a »Petőfi-társaságba.«?

Szana T. Kérem ne féljen. Jövöre kandidáljuk majd, ha — üresedés lesz.

P. (Sirva.) Ha üresedés lesz! Hiszen az egész társaság olyan fiatal, ép, erős emberekből áll! Csak azt várjam én, hogy valamelyikök meghal nekem üresedést csinálni!

*

A Petőfi-Társaság egyik tekintélyes tagja különben azt proponálta, hogy azokat, a kik oly nagyon szeretnének bejutni a társaságba, s a kik ki-maradásuk miatt oly keservesen tudnak ismerőseik

előtt panaszkodni: már csak azért se kell bevásztani, hogy örökös panaszkodásaikkal reklamot csináljanak a társaságnak. Mert mégis csak irigylendő egy társaság lehet az, a melynek oly kézzel-lábbal szeretnének tagjaivá lenni.

*

Mert vannak ám sokan.

Egy poéta (tegyük mingyárt hozzá hogy rossz poéta,) a többi közt ajánlatot tett, hogy ő azon esetre, ha a laureatusok közzé bevásztják, akkor 100 frtos alapító tagnak is belép, s hogy még jobban megkedveltesse magát, rögtön benyújt egy kötet verseményt kiadásra. A társaságban ez ajánlat most nagy fontolgatások tárgyát képezi. Valószínűleg abban fognak megállapodni, hogy »hát kutya bánja no! bevásztjuk az urat — csak ne írjon egy verset sem.«

*

Szó a mi szó: a társaság elenyészhetetlen érdemeket szerezne magának az által, ha Magyarország valamennyi füzfa-poétáját bevásztaná tagjai közzé azon feltétellel: hogy már most aztán nem szabad ám verselni.

Pedig azok rá állanak.

1. Ez éltem legdicsebb napja! (Ma Essexnek érzem magamat!)

2. Abzug neki! (Ma Brutusnak érzem magamat: az az, hogy Lajosnak.)

3. Lehessek szerencsés, magam és elvtársaim nevében mély hódolattal felkérni excellenciát: fogadja el a lady patronesseságot a bálunkban. (Ma III-ik Richardnak érzem magamat.)

BORKORCSOLYÁK.

Felment a k—si ember Pestre szélylyel nézni. Pár nap mulva haza kerülván, kérdik tőle az otthonvalók, hogy mi mindent látott azon a Pesten?

— Thjüh! halljátok-e, nem lehet azt így elbeszélni!

— De mégis csak el tud kend vagy egyet mondani, — fakgaták tovább.

— Hát — kefét — meg mindent — s többet a Pesten látottakból nem lehetett belőle kivenni.

Sok fakereskedő járt a k—si vásárra, de soha egy talicskát sem tudott eladni egy sem. Sokat törtek e miatt a fejöket, míg végre a rektor egy dézsáért megmagyarázta nekik a dolgot alaposan:

— Hogy miért nem vesz a k—si ember talicskát? Egyszerű az oka. Nem meri tolni: fél hogy bele lép.

X... ur látva hogy felesége reményteljes állapotban van, roppant »drukkot« állt ki azon gondolat nyomása alatt, hogy hátha nem fiu talál lenni az uj-szülött? Mert biz ő igen szeretett volna már egy fiucsikát, lévén eddigelé vagy hat leánya.

Képzeltető öröme, midőn óhajtsa teljesült. Majd megette örömeben a piczi fiucsikát, meg a mamáját. Még a bába-asszonyt is ölelte, csókolta.

Akkor lép be a levélhordó s jelenti, hogy X... urnak levele van.

— Melyiknek? — lelkenedik az örömtől mámoros apa, — az idősebbnek, vagy az ifjabbnak?

A j e g e n .

— Ellesegette *Dévaj Levente.* —

Kaczki menyecske. (A naczynénihez.) Jöjjön nekikém! Fussunk versenyt.

Naczynéni. (Duzzogva.) Hagyd el. Tavaly is elbuktam akár hányszor s az ördög se volt rám kíváncsi.

Mama. Adél! Adél! (sugva.) Az istenért, ne akaszd fel olyan magasra a szoknyádat — egészen meglátják a lábadat.

Adél. Ugyan már hogy látnák? hiszen velem van a gouvernante.

Jelenet otthon.

Férj. Kedves feleség hova készülsz?

Feleség. A mamához. És te?

Férj. Én? . . . én megyek a kaszinóba.

Mindkettő. (Magában.) No ezt most jégre viszem.

Egy órával később a jegen, Férj és feleség egymás mellett korcsolyáznak el. A férj egy csinos szőke hölgygyel, a feleség pedig egy csinos fiatal úrral.

Férj. Nini! Feleség — hát te itt?

Feleség. Itt . . . És te? . . .

Férj. Az ám . . . hát mulass jól.

Feleség. Agyó!

Mindkettő. (Magában.) Juj beh jó, hogy rajta kaptam a csapodárságon.

*

Mama. Elvira, ne rohanj úgy mint a forgószelel.

Elvira. De mikor olyan oly jól esik, oly felséges röplüni . . .

Mama. Ugyan! Nem értesz. Az az ismeretlen, elegans fiatal ember mindig nyomokban van, de olyan ügyetlen — nem bír utól érni.

Jolánhoz.*)

Édes kedves jó kisasszony,
Mért haragszik oly nagyon rám?
Ha köszönök: nem fogadja,
Rá se néz és nem szól hozzám.

Én magától, bizony isten,
Föl se venném, lássa, még ezt;
De az még sem illik tán, hogy
Rólam annyi pletykát terjeszt.

Sőt ezt is csak elszivelném
Oly szép lánytól, mint magácska:
Csak ne lenne olyan irigy
Arra a szebb kis leányra!

Csak azt a szép liliomszált,
Oh, csak azt ne szennyeznéd be,
A kinek egy pillantása
Többet ér, mint maga s pénze.

Más különben én magának
Bájos angyal, megbocsátok.
Mert a maga baja az, hogy
Nem magának — kurizálok.

Pósa Lajos.

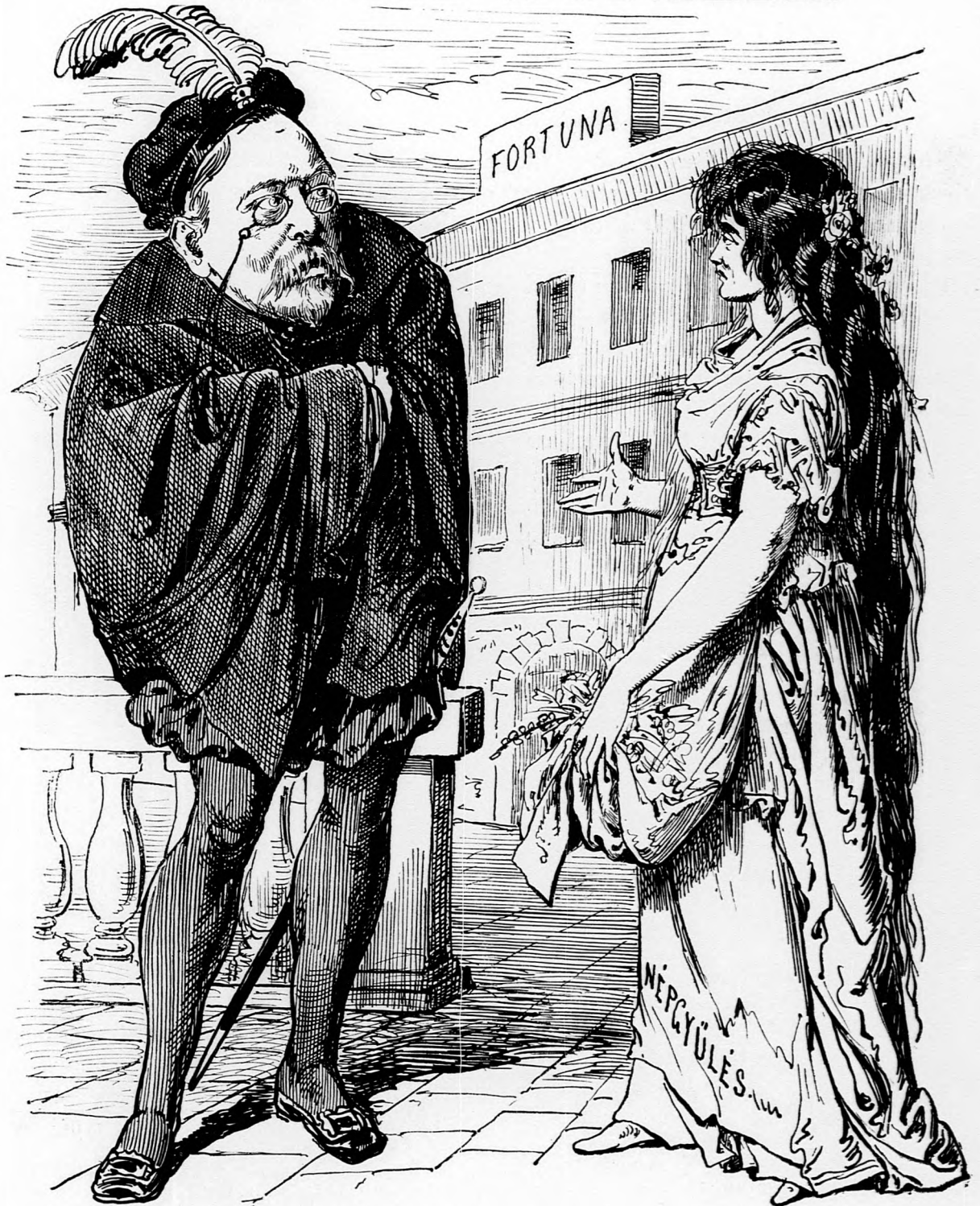
*) Pósa Lajos, az »Üstökös« régi hegedőseink egyike, verseit most egy kötetben fogja kiadni; ezt a verset izleltől közöljük a megjelenendő kötetből.

A BRITT OROSZLAN ÉS AZ ÉSZAKI MEDVE.

„Héj uram, nem mondaná ön meg, hová akar menni azzal a boltfeltörő ruddal?“
„Én? A keresztyén hitet prédikálni megyek.“

HAMLET és OFÉLIA.

Ofélia. Hiszen te mondtad, hogy menjek be hozzád!
S most már az atyaságról tudni sem akarsz?
Hamlet. Minek jöttél be hozzám? Te hibád ez!
Ha pórul jártál: Kolostorba menj!

Tisztelt ház, karzat és buffet.

Egy szerencsétlen képviselő elbeszélése után

Irta: **KAKAS MÁRTON.**

No gyere ide, te Kakas Márton, hadd mondjak el neked egy siralmas történetet; aztán nem bánom, ha kiírod is az ujságba: — velem történt.

Azt tudod, hogy én micsoda intrikával kerültem be ide ebbe az emberaszalóba? Valóságos áldozatképen. Én igen tisztességes szolgabíró voltam odahaza: nagyon szerettek; nem is tudom, mi kifogásuk lehetett volna ellenem, mikor soha se voltam otthon, ha kerestek! Miattam azt csinálhatta minden ember, a mit akart. Barátom: még a tolvajok se apprehendálhattak rám. Nem volt senkinek olyan szép gyűjteménye elintézetlen felsőbb rendelektől, mint nekem. Hanem hát tudod, hogy fiatal embernek sok az ellensége: addig ármanykodtak ellenem, míg hirem tudtom nélkül megválasztattak képviselőnek, hogy eltuszkoljanak az én jó kényelmes szolgabírói székből. — Én, mondhatom, hogy még csak a kis ujjamat se mozditottam meg, hogy képviselővé legyek; (a mutató ujjamat meg a hüvelyujjamat, az igaz, hogy megmozditottam egy ötezer forintos váltó aláírására, a választási költségek fedezése végett; hanem hát ezt a rezón megkívánja). Bizony Isten, a választási programom is oly szerény, hogy én abban a választóimnak nem ígértem semmit: csak épen, hogy az adójukat erre a három esztendőre elengedtetem, a helyett inkább három vasutat szavazok meg, a minek a választási központ lesz a találkozó helye: katonát többet nem állítunk, nem is tartunk: hanem azért a muszkát megverjük; azután a németnek fordulunk, azt is megverjük: az urbéri pörököt harmincesztendőre visszaigazitjuk, a nagy pusztákat felosztjuk, a helyett

inkább a kényszeriskolázást töröljük el: és végtére olyan pénzt találunk fel, a milyennel a régi időben éltek az ezermesterek, hogy mikor az ember a piaczon egy tallért kiád, mire hazamegy, már megint a zsebében van a kiadott tallér. — Egy szóval csupa észszerű dolgokat ígértem nekik, barátom.

Hanem hát ismered ezeket a mi nyomoruságos pártviszonyainkat. Hát lehet itt valamit csinálni? Hiszen láthatod, hogy mi történik a klubban, mikor valami szőnyegre kerül. A miniszter feláll, beszél valamit. Erre feláll Zsedényi, elmondja, hogy neki ellenészrevételei vannak, de nagyon jó néven fogja venni, ha Várady Gábor azokról lebeszéli: Várady Gábor aztán megnyugtatja. Falk Miksának alapos észrevételei vannak s keres magának egy süket embert, a kinek azt a fülébe megsughassa, W a h r m a n azalatt anecdotákat csinál, míg Szilágyi Dezsőnek a vállára könyökölnek kétfelől, hogy fel ne kelhessen, a tarokkozni ohajtókat egy hosszú beszéddel megkoplaltatni; végre Gorove kimondja a határozatot s Szatmáry P. Károly egy akkora darab papirosra, a mennyi a térde-kalácsán elfér, megírja a referádát az értekezletről. A független szabadelvű pártnak az inasa ez alatt ott várja az előszobában, hogy mit végeztek a szabadelvű klubban? erre Bánhidý Béla báró elnöktele alatt elhatározza az értekezlet, hogy Simonyi Lajos báró tartson a holnapi gyűlésben ezzel ellenkező beszédet. Ugyanez történik a független klubban, meg a jobb oldali klubban. Másnap előadja a miniszter a javaslatát. Az elnök elébb bejelenti, hogy érkezett három szekér petitio a bank, vám, és keleti

ügyben: ez a kérvényi bizottságnak tüzelő anyagul deputatumképen kiutalványoztatik: azután kiosztja a szerepeket: Tombor Iván viszi a jegyzőkönyvet: Molnár Aladár jegyzi a jobboldali, Orbán Balázs a baloldali, Beöthy Algernon a karzati szónokokat; s arra Gullner Gyula felveszi a mult ülés jegyzőkönyvét s az általános discursus közepett leolvassa róla, hogy pernahajder volt az apánk s vigyen el bennünket az ördög! Mi pedig azt hitelesítjük. Akkor az elnök nagy nehezen csendet harangoz. A miniszter előadja javaslatát. — Bukik vele! — Előre látható. — Utána feláll Simonyi Lajos, a nadrágsziján egyet ránt jobbra; a mi annak a jele, hogy ma kegyetlen lesz. Megezik rajta néha, hogy ahoz a törvényjavaslathoz szól, a melyik a szőnyegen van; ritkábban, hogy olyan anecdotákat bocsát közre, a mik oda tartoznak; — felszolgáltat nagyszerű gombaságokat s bámul rajta, hogy senki se nevet neki: nyájaskodik, s mosolyog rajta, hogy senki sem akar érte haragudni. Mikor elvégezte: a miniszter kilátásai ötven perczenttel javultak a törvényjavaslata elfogadtatására. Utána feláll egy frondeur a miniszterek mögötti padokrul: minden ember azt várja, hogy no most az hátulról hogy röpíti levegőbe a veres karszéket miniszterestül (azok után, a miket a folyosón beszélt), de hogy teszi: még megdicséri, (mind a kettőt.) Most rágyujt Helfy Náci: elkezdi 48-nál s folytatja egész a hordár-uralomig s addig beszél, mig minden ellenséget ki nem üz a házból. A kik odabenn maradnak, végzik azalatt, mig ő beszél, a napi dolgaikat, ugy hogy az elnök azt sem tudja már, hogy a discuralókat intse-e rendre, vagy a szónokot, hogy mit zavarja a kedélyes beszélgetést, a maga lármázásával? A fáczitja az a monolognak, hogy Helfy nem ért egyet sem a miniszterrel, sem báró Simonyival. Azután

feláll Kállay Béni, elmondani, hogy ő nem ért egyet az egész tisztelt házzal; ezután feláll Apponyi Albert s felvilágosítja a félreértést, mintha ő az előtte szólottak valamelyikével, (odaértve tisztelt elvtársát, Kállay Bénit is) egyetértene. Az elnök azt hiszi, hogy már egy szónok sincs fölriva, a ki elfojthatlan vágyat érez a többiekkel egyetnemértését ki nyilatkoztatni, s kiakarja tüzni a kérdést. — Ekkor megnyilik a gyászos kriptaajtó, s miként a Krisztus által föltámasztott Lázár, felmerül a szélsőbali katakombákbul a tisztelt ház bányaréme, Simonyi Ernő. Egy kisértet, a ki mosolyog. Egyike azoknak a bronz oroszlányoknak, a miknek a szájából szakadatlanul csörgedez elő a szökőkut vizsugára. Erre a tisztelt ház menekül minden ajtón kifelé. A képviselők mennek szanaszét, ebédelni. Aztán még vannak olyan fanatikus fakirjai is a kötelességteljesítésnek, a kik ebéd után megint visszajönnek. Simonyi Ernő még mindig csorgatja a csapon. Végre a tisztabor lefolytával, odaönti a seprűjét is a tisztelt majoritás szeme szája közé. Erre a majoritás megharagszik s frondeurök és mamelukok egyetértőleg megszavazzák a törvényt, a negyvennégyféle tisztelt egyetnemértők pedig nem szavazzák meg; de kisebbségben maradnak.

S ez így megy folyvást.

Te persze mind ebből nem tudsz semmit; mert azalatt rendesen correcturát csinálsz a helyeden kussadva. A szegény laicus karzati nép azt hiszi, hogy a legszorgalmasabban tanulmányozod az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Hát aztán hogy jusson itt szóhoz az ember?

Barátom! Már a harmadik év is végére jár s én még mindig szűz vagyok. — Honysoit, qui mal y pense.

Még mindig adós vagyok a szűz beszédemmel.

A választóim egyre szekiroznak, hogy hát mi lett belőlem: néma barátoknak álltam be? Silentiumot adtak talán, vagy mi? Az »átkos kaurmány« vesztegetett meg, hogy tétlen hallgatásban fojtom el legszentebb meggyőződéseimet? Kerüljek csak haza? Hát a vasutból mi lesz? — Az adót exequálják ám! S ugyan csak osztják a földet; de nem nekünk; hanem a mienket. Hát már ha annyit sem tudtam kivívni, hogy a megye székhelye megmaradjon a választó kerületemben, de legalább Törökország integritásáért csak szót emelhetnék. Hát az az autonóm tarifa mi a fityfránya lesz? Ha az valami tüzelő fa, a mit az urasági erdőből lehet kapni, akkor meg ne buktassam; de ha csak companistája annak a másik két átkozott fának, Mustafa, Carafa, hát legyen velük a harmadik! Várják azonban, hogy beszéljek, különben a jövő választáskor a mostani szolgabíró fogják képviselőnek elküldeni, mert már azzal is kutyávu meg vannak elégedve.

Ez azonban hát csak mellékes dolog. — Hanem a mi fő szempont, hát a szép »Leonie« is arra capricirozta magát, hogy akar tőlem egy nagyhatású szónoklatot hallani.

No tudod, az a szép kis leány, a kinek az a nagyszerű három emeletes háza van a belső köruton. Tehermentes! Már tudniillik a ház. Ezt meglehet tudni a telekkönyvből. Mig azt, hogy a leány szívére nincs e már valami intambulva? azt nem lehet olyan könnyen megtudni.

(Folyt. köv.)

Thaly Kálmánnak.

Óh te »jámbor kurucz« Kálmus!

Minek ez az ákombákom?

Ki a versed elolvassa,

Nem kell annak bécsi mákony:

Lesz az attól elég álmos.

Eötvös Károlynak.

Fuisti magnus »Carolus«

Quondam »rotae diabolus.«

Non es Constantinopolitanus;

Modo pestinapolitanus;

Sed olim Kerkapolitanus:

Utroque casu a n u s.

Gorombases.

Egy darab korrajz.

Egy nagyhirű vidéki városban kisedovodát állítottak fel, a kormány adott hozzá épületet: a fentartásra szükséges költségek magányadakozás útján fedeztetnek. A jótékony alapítók a város képviselőjéhez is folyamodtak segélyért, s az meg is adta volna azt, ha az »országos képviselő« ezt az ellenérvet nem hozta volna fel: »Uraim! a mely gyermekek a kisedovóba járnak, azok ott már tanulnak valamit, s ennél fogva, mikor az elemi iskolába kerülnek, többi polgártársaik fölött, a kik még nem tanultak semmit, valódi aristocrátiát képeznek; mi pedig democratákat akarunk nevelni. Ergo, nem adunk a kisedovóra semmit.«

Azt már tudjuk, hogy »sok bába között elvész a gyerek,« hanem hogy egy B á b a között elveszzen sok gyerek; ezt most tanultuk meg.

Gorombases.

A színház tájékaról.

RÁKOSI több francia darab előadhatási jogát szerezte meg, így a »Kis némáét« is, mely iránt már is igen nagy az érdeklődés, különösen házassalandó fiatal emberek közt, kik szintén szeretnének megszerezni egy-egy »kis némáé« feleségül.

*

A »Les tzigannes« is francia darab, de magyar tárgy. Ebben a többi közt ilyen pár beszéd fordul elő:

M a g y a r b á r ó n ö, (selmeczi pipát tőm sallangos (dohány-zacsokból): Nem gyujt rá kedvesem?

M a g y a r g r ó f n ö, (duzzadó arczára mutatva): Köszönöm édesem, én csak bagózni szoktam.

*

Arról folyt a vita, hogy ki legyen a nemzeti színház rendezője?

Sok mindenkit ajánlgattak.

Egy műértő kisütötte végre, hogy legjobb lenne megtenni Bizayt, ki a balaton-füredi színi előadások alkalmával mindig oly fényes jeleit szokta adni rendezői képességének.

*

— Julcsa, — szolt egyik első rendű színészünk a cselédjéhez, ma elmehet ám a színházba. Szép darabot adnak. Antigone-t adták.

Előadás után:

— Hát hogy mulatott Julcsa?

— Szép, szép, de csak mégse olyan, mint mikor a nagyságos ur számár volt.

(T. i. a »Szentiván-éji álomban« Zuboly.)

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Új Évi Üdvözllet-

I.

Kiláboltunk végre az Inszegés évből
Ronk nehezédét nyolsz szak hetven
nyoladik év ók meg szokor kértük és
még nem nyerték de mink még nyertük

Cséndés Békesigel Krisztus jó
Voltabol kivant egészeleg szok
Boldog új évet kivanok hogy éljének

Kegyelmes atyunk kezeit
Labait cszokoljuk kégyes
Kégyeiből ajánlom

Útczaji Lonpa Ki
Vilagi tok
Váczon.

II.

A köszöntésben semi szám.
A hozat ma lesz.
Ne legyél a mi utolsonk.
Mert ő a szives és a legjobb.

Mi kívánunk szerencsét és elégedést,
Mi nagy életunkban.
Az égnek gazdagabb emlékje,
Minden eletért.

Eltünik ez a gazdagob sokaságban
Ugy goudoljon enyém is.
S körülkarolva az ön hulláját
Az alázatos levélhordoja.

1878. Lippay Josef, Gross-Kikinda.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— Veres Marezi. A szerkesztőségben történt változás folytán kézírata eltévedhetett, mert nem találjuk a többi kézirat közt. Küldje be még egyszer. — Ayescha. Nem érdemli meg azt a 10 krt, melyet leveléért fizetnünk kellett. Ilyenekkel ne tessék hozzánk fáradni. — Kakas. Persze hogy nem önnek járt multkori üzenetünkben a szó, mert az ön rigmusa — szót sem érdemel. — Markos, M. Tur. Folytassa! — Bojtorján. Tanulja meg, hogy a szertelen hosszúság csak kolbászban, a szertelen laposság pedig csak palacsintában jó. — Fr. A. N.-Kanizsa. Az apróságokat szívesen látjuk, de a T. versét nem közölhetjük, mert tudunkkal ez már több vidéki lapban és kalendáriumban megjelent. —

Bumbezdó. Egy-kettő beválik. — Magyar vitatkozás. Sok az alja. Telik öntől jobb is. — Azon olvasó egyleteknek melyek ingyen példányt kérnek, azt üzeneti a kiadó-hivatal, hogy az ingyen példány mind elfogyott. Különbben a kiadó-hivatal ugy tudja, hogy az olvasó egyletek épen azért alakulnak, hogy könnyen praenumerálhassanak a lapokra. S ebben van ám valami igaz. — Eredeti levél a szerb táborból. Ilyen eredeti levelér t kár volt oly messzire fáradni, A napi lapok egynémelyike itthon is különböt gyárt. — Kunlelátor. Vers, vers, de nem igaz. — Dobos. Az adomákból egyet-kettőt használni fogunk. = Párisi magyar egylet. Szives jó kíván-ságaikat hasonlókkal viszonzzuk. — Több kéziratról jövőre.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

az

„ÜSTÖKÖS“

huszonegyedik évi folyamára.

1878-ban az »Üstökös« huszonegyedik év folyamát kezdi meg.

Ez évben ismét **Kakas Márton** maga fogja a lapot szerkeszteni, **Tallérossy Zebulon**, a **politikus eszmadia** s egyéb elválhatatlan **mun. katársai** közreműködésével. A jövő év folyama alatt közlendő művek között megemlítjük **Jókai Mór**

„Keleti elbeszéléseit.“

(Novellák a török, arab, persa, mór és hindu nép életből és történelemből)

valamint

„A tisztelt ház, Karzat és Buffet“

czimü humoristicus beszélyét.

Az „Üstökös“ a jövődőben az lesz, a mi régen volt.

Előfizetés a lapra:

Évnyegyedre 2 frt.

Félévre 4 »

Egész évre 8 »

Az előfizetési díjak az Athenaeum kiadó-hivatalába utasítandók. (Ferencziek-tere 7.)

Az „Üstökös“ kiadó-hivatala.

Lap tulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióuteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

J A N K Ó.

SÓ S - BORSZESZ,

Kitünő háziszor.

Gyors hatást eszközöl: Rheuma, csúsz, szaggatás, fagyás, fog-, fej- és fülfájdalmak, szemgyulladás, bénulások, stb. ellen; sőt fogtisztító szerül is igen ajánlható, mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti, és a száj tiszta szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint fejmosásra, a hajidegek erősítésére és korpától megtisztulásra is.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven jelentékeny orvosi s egyéb elismerő bizonyítványokkal, valamint bizományosaim névsorával, minden üveghez mellékeltek.

Ara egy nagy üveggel 80 kr., kisebb 40 kr.

ÉLET-ITAL,

Kitünő háziszor,

váltó- és mocsárláz, bel- és gyomorgöres, epeinger, hányás, tengeri betegség, vizeletszorulás, álmatlanság, stb. ellen.

Ara egy nagy üveggel 65 kr., kisebb 50 kr.

BRÁZAY KÁLMÁN, nagykereskedő.

Budapest, iroda és központi főraktár országát, 24. sz.

TÖRÖK JÓZSEF, király-utca 7. sz.

Videken az üvegekhez mellékel utasításokban felsorolt bizományosaimnál.

Alapított 1860-ban.

Legolcsóbb bevásárlási forrás

a legújabb női divatkolmnék és elegáns kész tolettekben

ugyszintén minden szakba vágó rőfőszelkek

Grossmann József divat- s vászon

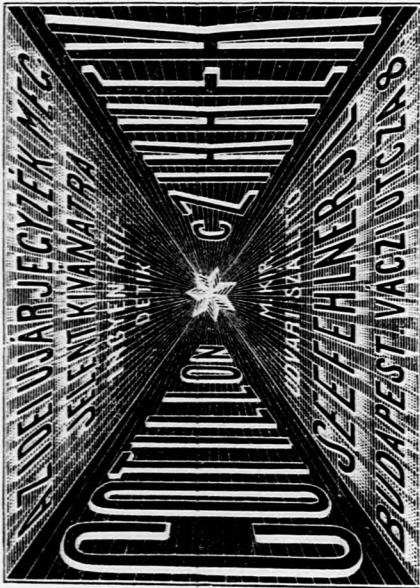
r a k t á r á b a n,

BUDAPEST, király-utca 27.

»A magyar koronához.«

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. Kész ruhák rendelésekor a mérték beküldése kéretik.

Alapított 1860-ban.

Bekötési disztáblák

az, Ü S T Ö K Ö S“-hez.

Hogy a t. közönség jutányos áron díszes és tartós kötésekben örízhessen meg kedvelt lapját, elhatároztam, mint a külföldi értékesebb vállalatoknál már régebben szokás, az „Üstökös” minden évfolyamához **bekötési táblákat** készíteni.

Egy ily valódi angol vászonból készült, gazdag aranyozással és a legdíszesebb fekete nyomással ellátott **bekötési tábla, 1 frt 20 kr-ért** kapható tetszés szerint választott vörös, zöld vagy kék színben.

Ily táblák a „Üstökös” eddigi és a jövőbeni évfolyamaira rendelhetők meg, mely évfolyamok alakja és terjedelme egyenlő.

E táblákat kiválóan ajánlja **díszes külsejük**, mely alkalmassá teszi, hogy bármely család könyves asztalának

vagy könyvtárának

díszére szolgáljanak, valamint **tartósságuk és olcsóságuk, s a leggyeszerűbb kötés árába kerülnek.**

Az ily táblákba a bekötést minden vidéki könyvkötő is eszközözölheti.

Megrendelhető csakis egyedül

HIRHAGER KÁROLY

könyvkötészetében.

B u d a p e s t (Akadémia bérház.)

Csuk

2 fnt 35 kt.

az ára egy negyed,

4 fnt 70 kr., egy

fél és 9 fnt 35 kr.,

egy egész eredeti

sorsjegy a kormány

által jóváhagyott és

biztosított **braun-**

schweigi sorsjái-

tékhoz. — A nyere-

remények együttes ész-

szége **8 millió**

722,500 márk,

köztük egy eshetőleg

450,000, egy-egy

300,000 — 150,000

80,000 — 60,000

— kettő 40,000

— hat

30,000 márkával,

stb., melynek kevés

hó alatt huzatnak ki.

Az első huzás **1878.**

jan. 17-én törénik

Az áratok készpénzben

vagy postautalvánnyal,

vagy utánvétellel ké-

rem megküldeni. Hi-

vatalos huzástervek

minden sorsjegyküldé-

ményhez mellékeltek-

nek. Részletes huzás-

jegyzékek és nyere-

ménypénzek minden

huzás után azonnal

megküldetnek. A leg-

szigorubb **discretio**

és szilárdtság követ-

keztében czégem 50

év óta jó hírnévek

örvend, tessék biza-

lommal hozzá fordulni.

L. Gutkind,

fő sorsjáték-gyűjtő

Braunschweigban.